

РЕШЕНИЕ

№ 2892

гр. София, 12.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **13818** по описа за **2019** година докладвано от съдия Любка Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 15.10.2019 г. постановено по НАХД № 19157/2018 г., Софийски районен съд /СРС/, НО, 20-ти състав, е потвърдил наказателно постановление /НП/ № 18-4332-019266/09.10.2018 г., издадено от началник група, отдел „Пътна полиция“ при СДВР /ОПП-СДВР/, с което на С. Ц. И., ЕГН [ЕГН], на основание чл. 179, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 1, т. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, е наложено административно наказание – „глоба“, в размер на 200 /двеста/ лева, за извършено нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от С. Ц. И., в която се навеждат доводи за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт като постановен в нарушение на материалноправния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК. Твърди се, че неправилно първоинстанционния съд е приел, че по делото безспорно е установено, че И. е навлязла в кръстовището на червен за нея сигнал на светофарната уредба и така е станала причина за настъпилото ПТП. Сочи, че по делото не било установено чия собственост са камерите, които са монтирани на кръстовището, кой ги поддържа, както и, че записът от тези камери е годно доказателство в

административнонаказателното производство. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде отменено наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призван, се представлява.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, редовно уведомен, не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за основателна.

Административен съд София – град, VI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено следното от фактическа страна:

На 07.09.2018 г. около 18:30 часа в [населено място] И. управлявала лек автомобил „Х. Джаз“ с рег. [рег.номер на МПС] , по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]. Движението на кръстовището на [улица]и [улица]било регулирано с работеща в нормален режим светофарна уредба. При приближаване от И. на кръстовището, светофарът вече светел с червен сигнал за посока на движението ѝ, но тя навлязла в същото и това станало причина за възникване на ПТП между управлявания от жалбоподателката лек автомобил и лек автомобил „Фолксваген Голф“ с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от Д. Х., който се движел по [улица], с посока на движение към [улица]и навлязъл в същото кръстовище на зелен сигнал на светофарната уредба за посоката му на движение. Х. уведомил компетентните полицейски органи, като на място пристигнал полицейски екип на ОПП-СДВР, които установили лицата, участвали в инцидента, а именно И. и Х.. Същите попълнили бланкови декларации във връзка с ПТП, след което полицаите огледали управляваните от тях МПС, изготвили Протокол за ПТП № 1719005/07.09.2018 г. със схема към него. Извършили и други необходими действия, изяснявайки фактическата обстановка и въз основа на всичко това полицейските служители направили преценка, че И. е виновна за ПТП и тя е водачът, извършил административното нарушение по ЗДвП, за което ѝ бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 885570/07.09.2018 г., за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП. Въз основа на АУАН е издадено НП № 18-4332-019266/09.10.2018 г., с което на жалбоподателката на основание чл. 179, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложена „глоба“ в размер на 200 лева за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

С цел разкриване на обективната истина в хода на въззивното производство са събрани показанията на свидетеля - актосъставител Е. К.. В съдебно заседание, провело се на 14.02.2019 г., К. твърди, че с колегата му К. С. са изслушали и двамата водачи на автомобилите, получили информация от ОПП-СДВР, че на мястото има записи от камери на СО, които след това прегледали и доизяснили фактическата обстановка, и на виновния водач съставили акт.

С административната преписка са представени – справка картон на водача, Протокол за ПТП № 1 719005/07.09.1018 г., ведно със схема към него и скица, както и бланкови декларации на двамата водачи, във връзка с ПТП, АУАН № 885570/07.09.2018 г. и НП № 18-4332-019266/09.10.2018 г.

С оглед фактическата обстановка СРС, НО, 20-ти състав, се е произнесъл по жалбата на С. Ц. И. като е потвърдил изцяло НП № 18-4332-019266/09.10.2018 г., издадено от началник ОПП-СДВР, с което на същата на основание чл. 179, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 1, т. 5 ЗДвП, е наложено административно наказание – „глоба“, в размер на 200 /двеста/ лева, за извършено нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните изводи от правна страна:

По допустимостта на касационната жалба:

Съдът намира касационната жалба за процесуално допустима, като подадена в законоустановения 14 - дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение. Жалбата е подадена на 21.11.2019 г., а видно от представената по делото призовка С. И. е била уведомена за издаденото съдебно решение на 04.11.2019 г. Касационната жалба е подадена от надлежно процесуално легитимирана страна и съдържа всички реквизити, посочени в чл. 212, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. С оглед на това същата е породила присъщия ѝ суспензивен и деволутивен ефект.

По основателността на касационната жалба:

Съдът намира жалбата за НЕОСНОВАТЕЛНА.

В мотивната част на АУАН и НП е налице фактическо описание на конкретното проявление на деянието – обстановката, при която е извършено, начинът и средствата за осъществяването му. Осигурена е възможността на страните и контролиращата съдебна инстанция да установят механизма на формиране на правните изводи на наказващия орган и съответствието между фактическите му и правни изводи. Очертан е кръгът на доказателствено релевантните факти и на доказателствените източници, което е позволило на нарушителя да разбере фактическите и правни рамки на административното обвинение, респ. да упражни правото си на защита в пълен обем.

Възраженията в жалбата за наличие на пороци на съдебното решение не са развити и доказани в хода на настоящото производство. АССГ намира, че с оглед проведените в съдебното следствие процесуални действия, СРС е събрал необходимите доказателства и доказателствени средства за изясняване на фактите и обстоятелствата, включени в предмета на доказване. Съобразени са всички, съдържащи се в преписката доказателства, приобщени към материалите по делото по реда на чл. 283 НПК, вр. с чл. 84 ЗАНН. При положение, че по делото не са събрани други доказателства, които да внасят съмнение относно описаната в АУАН и НП фактическа обстановка и достоверността на събраните гласни доказателства, правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин.

Съгласно чл. 6, т. 1 от ЗДвП участниците в движението съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. За регулиране на движението на пътните превозни средства се използват светлинни сигнали, като при наличие на немигаща светлина с червен цвят, която означава „ПРЕМИНАВАНЕТО Е ЗАБРАНЕНО“ - водачите на ППС са длъжни да спрат преди стоп-линията, преди пешеходната пътека или преди линията, на която е поставен светофарът, когато стоп-линия и пешеходна пътека не са очертани; когато светофарът е поставен в средата на кръстовището, водачите не трябва да навлизат в кръстовището. Цитираните норми изискват определено поведение, което следва да имат водачите на пътни превозни средства с цел осигуряване безопасността на движението. Извършеното от И. навлизане и преминаване на червен сигнал при работеща в режим светофарна уредба, съответства на изпълнителното деяние на посочените забрани.

Неоснователни са наведените доводи в жалбата, че от събраните по делото доказателства не се установява по несъмнен начин вмененото ѝ нарушение. Тези

твърдения съставляват защитната теза на касатора, но не са подкрепени с никакви доказателства, от които да може да бъде изведен категоричен извод, че описаното в НП нарушение не е било извършено. Решението на СРС е поставено при пълно и всестранно изследване на всички обстоятелства от значение за случая. Няма нарушение на чл.52, ал.4 ЗАНН, което СРС да не е установил. Видно от текста на тази разпоредба: „преди да се произнесе по преписката, наказващият орган проверява акта с оглед на неговата законосъобразност и обосновааност и преценява възраженията и събраните доказателства, а когато е необходимо, извършва и разследване на спорните обстоятелства“. В случая изразът „когато това е необходимо“ не установява задължение, а възлага правомощия на АНО, т.е същия разполага с пълна дискреционна власт кога да проведе разследване, но само и единствено на спорните обстоятелства. В процесния случай обстоятелствата по извършване на нарушението и неговият извършител не са спорни и обективната истина е разкрита, поради което не са налага провеждане на разследване и събиране на допълнителни доказателства. От събраните и проверени свидетелски показания безспорно се доказва, че С. И. е била водач на автомобила по време на извършване на процесното нарушение. Съдът следва да посочи, че съобразно чл.189, ал.1 ЗДвП, актовете, с които се установяват нарушенията, се съставят от длъжностните лица на службите за контрол, а ал.2 гласи, че редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. В този смисъл АУАН представлява годно доказателство относно извършването на нарушението и неговият извършител, с което съдът следва да се съобрази. Разумни доказателства, за да се приеме противното, не са били представени. Възражения в АУАН не са били записани, такива не са постъпили и в срока по чл.44. ал. 1 ЗАНН.

По изложените съображения и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания, и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като правилно, следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 15.10.2019 г. постановено по НАХД № 19157/2018 г., Софийски районен съд, НО, 20-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.